

2007. április 18-án benyújtott kereset – Alstom kontra Bizottság

(T-121/07. sz. ügy)

(2007/C 140/51)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Alstom (Levallois Perret, Franciaország) (képviselők: J. Derenne ügyvéd, W. Broere, Solicitor, és A. Müller-Rappard, C. Guirado, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri az Elsőfokú Bíróságtól, hogy:

- semmisítse meg a megtámadott határozat 1. cikkének b) pontját, valamint 2. cikkének b) és c) pontját;
- másodlagosan csökkentse jelentős mértékben az Alstommal szemben kiszabott bírságokat;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen keresetben a felperes a 2007. január 24-én hozott (COMP/F/38.899 – gázzsigetelt kapcsolókészülék ügy) C(2006) 6762 végleges bizottsági határozat részleges megsemmisítését kéri, amely határozat a gázzsigetelt kapcsolókészülék-projektek pályázati eljárásainak manipulálására az ajánlatok minimumárainak rögzítésére, a kvóták és projektek elosztására, illetve információcserére vonatkozó kartellel kapcsolatos. Másodlagosan a felperes a megtámadott határozatban vele szemben kiszabott bírság csökkentését kéri.

Állításai alátámasztása érdekében a felperes nyolc jogalapra hivatkozik.

Az első jogalap a bírói jogvédelemmel kapcsolatos szabályok, valamint a hatékony jogorvoslatihoz való jog megsértésére vonatkozik azt állítva, hogy a Bizottság két, jogilag és gazdaságilag önálló vállalkozásra egyetemleges bírság kiszabásával olyan helyzetet teremtett, amelyben a felperes a megtámadott határozat elleni jogorvoslatának esetleges sikere kizárólag egy különálló harmadik fél jogorvoslatának kimenetelétől függ.

A második jogalap az egyetemleges felelősség tekintetében alkalmazandó jogszabályok megsértésére vonatkozik, mivel a Bizottság a jogbiztonság és a büntetések egyéniesítésének elve megsértésével ugyanazon jogsértésért egyetemlegesen kötelezett

két olyan vállalkozást, amelyek között nem áll fenn semmiféle jogviszony.

A felperes harmadik jogalapjában azt sérelmezi, hogy a Bizottság megsértette az EK 253. cikket azzal, hogy nem indokolta, hogy a felperes 100 %-os tulajdonában lévő leányvállalataiban fennálló meghatározó befolyása hiánya bizonyításának érdekében szolgáltatott bizonyítékok miért nem voltak elegendők az ezzel kapcsolatos megdönthető vélelem megdöntésére.

A felperes által hivatkozott negyedik jogalap az EK 81. cikk, illetve különösen a leányvállalatok által elkövetett jogsértések anyavállalatnak való betudhatóságára, valamint a jogsértésért fennálló felelősség áthárítására vonatkozó szabályok megsértésére vonatkozik.

Ötödik jogalapjában a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat megsérti a „kartell vezetői szerepe” miatti súlyosító körülmények elismerésével kapcsolatos, az egyenlő bánásmód elvével együttesen alkalmazandó szabályokat. A felperes állítása szerint a Bizottság helytelenül állapította meg a felperes vezető szerepét, illetve a kartell „európai titkárának” szerepe kizárólag igazgatási jellegű volt, és emiatt nem állapítható meg, hogy a felperes szerepe jelentősebb lett volna a kartell többi résztvevőjénél. Következésképpen a felperes fenntartja, hogy a Bizottság értékelési hibát követett el, megsértette az alkalmazandó jogszabályokat, és határozatát ezzel kapcsolatosan nem indokolta meg megfelelően.

A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottság a jogsértés folyamatosságának bizonyításakor jogszabályt sértett, mivel nem szolgáltatott időben elegendően közeli tényekre utaló bizonyítékokat a jogsértés folyamatosságának bizonyítása érdekében.

A felperes által hivatkozott hetedik jogalap a védelemhez való jog megsértésére vonatkozik, mivel álláspontja szerint a megtámadott határozat a Bizottság kifogásközlésében fel nem tüntetett olyan információkon alapul, amelyek tekintetében a Bizottság nem tájékoztatta a felperest, hogy azokból milyen következtetéseket vonhat majd le a határozatban.

Végül a nyolcadik jogalapban a felperes azt állítja, hogy a Bizottság megsértette a bírságok alapösszegének kiszámítására vonatkozó szabályokat, mivel a megtámadott határozat a jogsértés teljes időtartamára vonatkozóan az Európai Gazdasági Térségben megvalósított forgalom alapján határozza meg a bírság összegét, miközben az EGT-Megállapodás csupán 1994. január 1-jén lépett hatályba.